

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B**

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/740

z dnia 7 maja 2015 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym, uchylająca decyzję 2014/449/WPZiB

(Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 52)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/1118 z dnia 9 lipca 2015 r.	L 182	31	10.7.2015
► <u>M2</u>	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2017/414 z dnia 7 marca 2017 r.	L 63	109	9.3.2017
► <u>M3</u>	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/168 z dnia 2 lutego 2018 r.	L 31	86	3.2.2018
► <u>M4</u>	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1125 z dnia 10 sierpnia 2018 r.	L 204	48	13.8.2018
► <u>M5</u>	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/1946 z dnia 10 grudnia 2018 r.	L 314	62	11.12.2018
► <u>M6</u>	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2019/1211 z dnia 15 lipca 2019 r.	L 191	11	17.7.2019
► <u>M7</u>	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2022/755 z dnia 16 maja 2022 r.	L 138	17	17.5.2022

▼ B**DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/740**

z dnia 7 maja 2015 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym, uchylająca decyzję 2014/449/WPZiB*Artykuł 1*

1. Zakazuje się sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu broni oraz materiału pokrewnego wszelkiego rodzaju, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami i sprzętem wojskowym, sprzętem paramilitarnym oraz częściami zamiennymi do nich do Sudanu Południowego przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, lub przy wykorzystaniu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub statków powietrznych państw członkowskich bez względu na to, czy pochodzą z terytoriów państw członkowskich.

▼ M4

2. Zakazuje się również:

- a) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług – w tym zapewniania uzbrojonego najemnego personelu wojskowego – w związku z działaniami wojskowymi lub w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub w związku z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, bezpośrednio lub pośrednio, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
- b) zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej, bezpośrednio lub pośrednio, w związku z działaniami wojskowymi lub w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także zapewniania ubezpieczenia i reasekuracji, na potrzeby wszelkiej sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do świadczenia związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
- c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście środków, o których mowa w lit. a) lub b).

Artykuł 2

Art. 1 nie ma zastosowania do sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu:

- a) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia i pomocy, przeznaczonych wyłącznie do celów wsparcia personelu ONZ, w tym misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) i tymczasowych sił bezpieczeństwa ONZ w Abyei (UNISFA), lub do celów wykorzystania przez ten personel;
- b) nieśmiertelnościowego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub do celów ochrony, oraz powiązanej pomocy technicznej lub szkolenia technicznego, po wcześniejszym powiadomieniu Komitetu Rady Bezpieczeństwa ustanowionego na mocy rezolucji nr 2206 (2015) (zwanego dalej „Komitetem”);
- c) odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Sudanu Południowego – wyłącznie do osobistego użytku – przez personel ONZ, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy;

▼ M4

- d) broni i materiału pokrewnego czasowo wywożonych do Sudanu Południowego przez siły państwa podejmującego działania, zgodnie z prawem międzynarodowym, wyłącznie i bezpośrednio w celu ułatwienia ochrony lub ewakuacji obywateli tego państwa i osób, za które państwo to ponosi odpowiedzialność konsularną w Sudanie Południowym, po powiadomieniu Komitetu;
- e) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia technicznego i pomocy technicznej, przeznaczonych dla regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej lub w celu jej wsparcia, wyłącznie na potrzeby regionalnych operacji zwalczających Bożą Armię Oporu, po wcześniejszym powiadomieniu Komitetu;
- f) broni i materiału pokrewnego, a także szkolenia technicznego i pomocy technicznej, przeznaczonych wyłącznie do celów wsparcia wdrożenia warunków porozumienia pokojowego, po wcześniejszym zatwierdzeniu przez Komitet;
- g) innego rodzaju sprzedaży lub dostawy broni lub materiału pokrewnego, lub udzielania pomocy lub zapewniania personelu, po wcześniejszym zatwierdzeniu przez Komitet.

Artykuł 2a

1. Państwa członkowskie – w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi i zgodnie ze swoimi przepisami krajowym oraz prawem międzynarodowym, dokonują kontroli wszelkich ładunków przeznaczonych dla Sudanu Południowego na swoim terytorium, w tym w portach morskich i lotniczych, jeżeli dysponują informacjami dającymi uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że ładunek zawiera przedmioty, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy art. 1.

2. Stwierdziwszy obecność przedmiotów, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy art. 1, państwa członkowskie zajmują i usuwają te przedmioty (na przykład przez zniszczenie, pozbawienie cech użytkowych, składowanie lub przekazanie do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia w celu usunięcia tych przedmiotów).

▼ B*Artykuł 3*

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na ich terytorium lub przejazdowi przez nie osób:

▼ M4

- a) wyznaczonych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 9 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) i pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018), wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji;

▼ B

- b) nieobjętych lit. a), utrudniających proces polityczny w Sudanie Południowym, w tym poprzez akty przemocy lub naruszenia porozumień o zawieszeniu broni, a także osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym, oraz osób z nimi powiązanych, zgodnie z wykazem zawartym w załączniku II.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

▼ B*Artykuł 4*

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób wymienionych w załączniku I.
2. Art. 3 ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach gdy:
 - a) podróż jest uzasadniona względami humanitarnymi, włączając w to obowiązki o charakterze religijnym, zgodnie z ustaleniami Komitetu dla poszczególnych przypadków;
 - b) wjazd lub przejazd są konieczne do wypełnienia zobowiązań w ramach postępowania sądowego;
 - c) podróż wspierałaby cele dotyczące budowania pokoju i pojednania w Sudanie Południowym i stabilności w regionie, zgodnie z ustaleniami Komitetu dla poszczególnych przypadków.

Artykuł 5

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób wymienionych w załączniku II.
2. Art. 3 ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez ONZ lub odbywającą się pod jej auspicjami;
 - c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
 - d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
3. Uznaje się, że ust. 2 ma zastosowanie również w przypadkach, w których państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
4. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 2 lub 3.
5. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na mocy art. 3 ust. 1, w przypadkach gdy podróż jest uzasadniona pilnymi względami humanitarnymi lub koniecznością wzięcia udziału w posiedzeniach międzyrządowych i posiedzeniach wspieranych przez UE lub posiedzeniach, które gości UE lub państwo członkowskie przewodniczące pracom OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny propagujący w sposób bezpośredni cele polityczne środków ograniczających, w tym demokrację, prawa człowieka i praworządność w Sudanie Południowym.

▼ B

6. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 5, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uznaje się za przyznane, o ile jeden lub większa liczba członków Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. Jeśli jeden lub większa liczba członków Rady wnosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.

7. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 2, 3, 5 i 6 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez swoje terytorium osób wymienionych w załączniku II, zezwolenie bezwzględnie ogranicza się do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 6

1. Zamrożone zostają wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do następujących osób lub podmiotów lub przez nie posiadane, przechowywane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio:

▼ M4

a) osób i podmiotów wyznaczonych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet zgodnie z pkt 6, 7, 8 i 12 rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) i pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2428 (2018), wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do niniejszej decyzji;

▼ B

b) osób utrudniających proces polityczny w Sudanie Południowym, w tym poprzez akty przemocy lub naruszenia porozumień o zawieszeniu broni, a także osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym, oraz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z nimi powiązanych, zgodnie z wykazem zawartym w załączniku II.

2. Nie udostępnia się osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku I lub II, ani też na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

Artykuł 7

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób i podmiotów wymienionych w załączniku I.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne na podstawowe wydatki, w tym opłaty za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, koszty lekarstw i leczenia, podatki, składki na ubezpieczenie i opłaty za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

▼ B

- c) przeznaczone na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych oraz zasobów gospodarczych.

Dane państwo członkowskie z wyprzedzeniem informuje Komitet o zamiarze udzielenia zezwolenia, w stosownych przypadkach, na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych. Zezwolenia można udzielić w przypadku niewydania przez Komitet negatywnej decyzji w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że odnośne środki finansowe lub zasoby gospodarcze są niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że dane państwo członkowskie powiadomiło Komitet o tym ustaleniu i że ustalenie to zostało przez Komitet zatwierdzone.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą również zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że te środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego oraz że te środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, o ile zastaw został ustanowiony lub orzeczenie wydane przed dniem przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2206 (2015) tj. dniem 3 marca 2015 r. oraz gdy zastaw nie został ustanowiony ani orzeczenie wydane na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I lub II, a także że dane państwo członkowskie powiadomiło o tym Komitet.

5. Art. 6 ust. 1 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek i innych dochodów na tych rachunkach; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w art. 6,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w art. 6 ust. 1.

6. Art. 6 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w wykazie, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie znajdującym się w załączniku I, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, wymienionych w załączniku I lub II oraz że powiadomiło ono Komitet o zamiarze dokonania lub otrzymania takiej płatności lub udzielenia zezwolenia, w stosownych przypadkach, na uwolnienie środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych do tego celu, na 10 dni roboczych przed wydaniem takiego zezwolenia.

▼ B*Artykuł 8*

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób i podmiotów wymienionych w załączniku II.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że odnośne środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku II oraz członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, kosztów lekarstw i leczenia, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub
- d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję, co najmniej dwa tygodnie przed przyznaniem zezwolenia, o powodach, dla których uważa, że specjalne zezwolenie powinno zostać przyznane.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie niniejszego ustępu.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie w załączniku II osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 6 ust. 1, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku I lub II; oraz
- d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

▼ B

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie niniejszego ustępu.

4. Art. 6 ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w wykazie, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie znajdującym się w załączniku II, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, wymienionych w załączniku I lub II.

5. Art. 6 ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek i innych dochodów na tych rachunkach;
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w art. 6; lub
- c) płatności należnych z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonalnych w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w art. 6 ust. 1.

Artykuł 9

1. W przypadku umieszczenia przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet osoby lub podmiotu w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub podmiot w załączniku I.

2. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, podejmuje decyzję o sporządzeniu i zmianie wykazu znajdującego się w załączniku II.

3. Rada przekazuje swoje decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio – jeżeli adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.

4. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swoich decyzji i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 10

1. Załączniki I i II zawierają uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 6 ust. 1, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet w odniesieniu do załącznika I oraz przez Radę w odniesieniu do załącznika II.

▼B

2. Załączniki I i II zawierają również, w miarę dostępności, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób oraz podmiotów, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet w odniesieniu do załącznika I oraz przez Radę w odniesieniu do załącznika II. W odniesieniu do osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów lub organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. Załączniki I i II zawierają także datę wyznaczenia.

Artykuł 11

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do tych przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 12

1. Niniejsza decyzja jest poddawana stałemu przeglądowi. Może ona być odnawiana lub zmieniana, w stosownych przypadkach, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte, oraz w świetle stosownych decyzji Rady Bezpieczeństwa.

2. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 lit. b) są regularnie, a co najmniej raz na 12 miesięcy, poddawane przeglądowi. Przystają one obowiązywać w odniesieniu do danych osób i podmiotów, jeżeli Rada stwierdzi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9, że warunki ich stosowania nie są już spełniane.

Artykuł 13

Decyzja 2014/449/WPZiB zostaje uchylona.

Artykuł 14

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼ M1

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1 LIT. a) I ART. 6 UST. 1 LIT. a)

▼ M2

A. OSOBY

▼ M5

1. Gabriel JOK RIAK MAKOL (alias: a) Gabriel Jok b) Jok Riak c) Jock Riak)

Stopień: generał broni.

Rola: a) były dowódca sektora pierwszego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (Sudan People's Liberation Army – SPLA); b) dowódca sił obrony.

Data urodzenia: 1 stycznia 1966 r.

Miejsce urodzenia: Bor, Sudan/Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Nr paszportu: D00008623, Sudan Południowy.

Krajowy numer identyfikacyjny: M6600000258472.

Adres: a) stan Unity, Sudan Południowy b) Wau, Zachodni Bahr el Ghazal, Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie przez ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: 2 maja 2018 r. wyznaczony na dowódcę sił obrony. Od stycznia 2013 r. dowodził sektorem pierwszym SPLA, który działa głównie na terenie stanu Unity. Jako dowódca sektora pierwszego SPLA spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszenie porozumienia o zawieszeniu broni. SPLA jest południowosudańską jednostką wojskową, która uczestniczy w działaniach powodujących wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, w tym w naruszeniach porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia z 9 maja 2014 r. w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zawieszeniu broni); utrudnia działalność mechanizmu monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879060>.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Gabriel Jok Riak został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a) i f) oraz pkt 8 rezolucji 2206 (2015) ze względu na „działania lub strategię, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni”; „utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które samodzielnie lub za pośrednictwem swoich członków uczestniczyły w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 lub 7”.

Gabriel Jok Riak jest dowódcą sektora pierwszego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), tj. południowosudańskiej jednostki wojskowej, która uczestniczyła w działaniach, które spowodowały wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, w tym w naruszeniach porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia z 9 maja 2014 r. w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zawieszeniu broni).

Od stycznia 2013 r. dowodzi sektorem pierwszym armii SPLA, która działa głównie z bazy na terenie stanu Unity. Sektorowi pierwszemu i jego dowódcy, Jokowi Riakowi, podlegają 3., 4. i 5. dywizja SPLA.

▼ **M5**

Jok Riak i siły pierwszego i trzeciego sektora SPLA pod jego naczelnym dowództwem brały udział w licznych, wymienionych poniżej działaniach, które stanowiły naruszenie zobowiązań na mocy porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r. dotyczących zaprzestania wszelkich działań militarnych skierowanych wobec przeciwnika i innych działań zaczepnych, unieruchomienia sił na ich obecnych pozycjach i powstrzymania się od działań, np. przemieszczania oddziałów lub reaprowizacji, które mogłyby doprowadzić do konfrontacji militarnej.

Siły SPLA pod naczelnym dowództwem Joka Riaka wielokrotnie naruszały porozumienie o zawieszeniu broni, podejmując otwarte działania wojenne.

10 stycznia 2014 r. siły SPLA pod naczelnym dowództwem dowódcy sektora pierwszego Joka Riaka zajęły Bentiu, które uprzednio, od 20 grudnia 2013 r., pozostawało pod kontrolą Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO). dywizja SPLA okrążyła i ostrzelała bojowników SPLM-IO niedaleko Leer wkrótce po podpisaniu porozumienia o zawieszeniu broni ze stycznia 2014 r., a w połowie kwietnia 2014 r. zajęła Mayom i zabiła ponad 300 żołnierzy SPLM-IO.

4 maja 2014 r. oddział SPLA pod dowództwem Joka Riaka ponownie odbił Bentiu. W oświadczeniu wyemitowanym przez telewizję państwową w Dżubie rzecznik SPLA stwierdził, że armia rządowa dowodzona przez Joka Riaka zajęła Bentiu o 16.00, i dodał, że w działaniach udział wzięły także 3. dywizja i jednostka specjalna SPLA. Zaledwie kilka godzin po ogłoszeniu porozumienia majowego siły 3. i 4. dywizji SPLA starły się z bojownikami opozycji, którzy wcześniej zaatakowali pozycje SPLA w pobliżu Bentiu i w północnych roponośnych regionach Sudanu Południowego, i odparły ich.

Również już po podpisaniu porozumienia majowego oddziały 3. dywizji SPLA odbiły Wang Kai, a dowódca dywizji, Santino Deng Wol, zezwolił swoim oddziałom na zabicie każdej osoby noszącej broń lub ukrywającej się w domu i nakazał spalić wszelkie domostwa, w których kryli się członkowie sił opozycji.

Pod koniec kwietnia i w maju 2015 r. siły sektora pierwszego SPLA dowodzone przez Joka Riaka przeprowadziły z bazy w stanie Lakes zakrojoną na szeroką skalę ofensywę wojskową przeciwko siłom opozycji w stanie Unity.

Istnieją doniesienia, że na początku września 2014 r. Jok Riak zabiegał o naprawę i modyfikację czołgów, by użyć ich przeciwko siłom opozycji – naruszając w ten sposób wymienione wyżej warunki porozumienia o zawieszeniu broni. Pod koniec października 2014 r. co najmniej 7 000 żołnierzy SPLA i ciężkie uzbrojenie przesunięto z 3. i 5. dywizji w celu wzmocnienia oddziałów 4. dywizji, które najbardziej odczuły atak sił opozycji w pobliżu Bentiu. W listopadzie 2014 r. SPLA oddało nowy sprzęt wojskowy i uzbrojenie, w tym transportery opancerzone, śmigłowce, działa artyleryjskie i amunicję do dyspozycji sektora pierwszego, prawdopodobnie w ramach przygotowań do walki z opozycją. Według doniesień na początku lutego 2015 r. Jok Riak nakazał wysłać transportery opancerzone do Bentiu, być może by odpowiedzieć na niedawne ataki przypuszczone przez siły opozycji.

Po ofensywie podjętej w kwietniu i maju 2015 r. w stanie Unity sektor pierwszy SPLA nie zezwolił zespołowi ds. monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD-MVM w Bentiu na przeprowadzenie dochodzenia w sprawie tego naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni; tym samym wspomniany zespół został pozbawiony swobody przemieszczania się koniecznej do realizacji jego misji.

Ponadto w kwietniu 2014 r. Gabriel Jok Riak doprowadził do eskalacji konfliktu w Sudanie Południowym, gdyż według doniesień pomógł w uzbrojeniu i zmobilizowaniu aż 1 000 młodych mężczyzn z ludu Dinka, którzy uzupełnili zwykle siły SPLA.

▼ **M2**

2. **Simon Gatewech DUAL (alias: a) Simon Gatwich Dual b) Simon Getwech Dual c) Simon Gatwec Duel d) Simon Gatweach e) Simon Gatwick f) Simon Gatwech g) Simon Garwich h) General Gaduel i) Dhual)**

Stopień: generał dywizji.

Rola: szef sztabu generalnego Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA).

▼ M2

Data urodzenia: 1953 r.

Miejsce urodzenia: a) Akobo, stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy b) hrabstwo Urur, stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy Adres:a) Akobo, stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy b) hrabstwo Urur, stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy.

Adres: stan Jonglei, Sudan/Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: Jest szefem sztabu generalnego SPLM-IO, a uprzednio był dowódcą sił opozycji w stanie Jonglei. Na początku lutego 2015 r. jego siły przypuściły atak w stanie Jonglei, a od marca 2015 r. próbował on zerwać pokój w stanie Jonglei poprzez ataki na ludność cywilną. Dostępne zdjęcie do załączenia do specjalnego ogłoszenia Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879066>.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Simon Gatwech Dual został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) i d) oraz pkt 8 rezolucji 2206 (2015) jako osoba „bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialna za działania i strategie, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym, zamieszana w takie działania lub strategie lub w nich uczestnicząca”; „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni”; „ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstwa, okaleczanie, tortury, gwałt lub inne formy przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenie lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie praw człowieka lub pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które samodzielnie lub za pośrednictwem swoich członków uczestniczyły w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 lub 7”.

Simon Gatwech Dual (Gatwech Dual) uczestniczył w działaniach lub strategiach, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym, i jest dowódcą Opozycyjnego Ludowego Ruchu Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO), jednostki, która uczestniczyła w działaniach zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym; atakował też ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, dokonując aktów przemocy.

Jest szefem sztabu generalnego SPLM-IO, a uprzednio był dowódcą sił opozycji w stanie Jonglei.

Między 2014 a 2015 r. Simon Gatwech Dual miał pod swoim dowództwem znaczne siły i dowodził atakami, działając dość niezależnie. Simon Gatwech Dual nadzoruje rozmieszczanie SPLM-IO, a prawdopodobnie również niektórych oddziałów Białej Armii (grupy partyzanckiej złożonej z młodych mężczyzn z ludu Nuer).

Pod koniec kwietnia 2014 r. siły pod dowództwem Gatwecha Duala zdobywały teren w stanie Jonglei w czasie swojego marszu na stolicę stanu – miasto Bor. Gatwech Dual mógł wykorzystać doniesienia dotyczące ataku dokonanego 17 kwietnia 2014 r. na przesiedleńców wewnętrznych z ludu Nuer w bazie ONZ w Bor, aby wzbudzić w swoich żołnierzach chęć zemsty. O siłach pod dowództwem Gatwecha Duala wspomina się również w sprawozdaniu o naruszeniu zawieszenia broni z 14 sierpnia 2014 r. sporządzonym w ramach mechanizmu monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD w Górnym Nilu, w stanach Unity i Jonglei.

▼ **M2**

Na początku lutego 2015 r. siły Gatwecha Duala przeprowadziły atak w stanie Jonglei. Od marca 2015 r. Gatwech Dual usiłował zniweczyć pokój w stanie Jonglei poprzez ataki na ludność cywilną.

Pod koniec kwietnia 2015 r. Gatwech Dual brał udział w planowaniu i koordynowaniu ataków z zaskoczenia na siły rządu Sudanu Południowego w Górnym Nilu. W swoim sprawozdaniu podsumowującym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań z dni 12–31 maja 2015 r. mechanizm monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD donosi o naruszeniach, których dopuściły się siły opozycyjne pod kontrolą Gatwecha Duala, w tym o ataku na siły rządowe w okręgu Ayod.

Siły Opozycyjnego Ludowego Ruchu Wyzwolenia Sudanu w (SPLM-IO) pod dowództwem Gatwecha Duala rozmyślnie atakowały kobiety, dzieci i ludność cywilną. Gatwech Dual miał nakazać swoim jednostkom zabijanie jeńców wojennych z ludu Dinka, kobiet i dzieci, a oficerowie służący pod jego dowództwem informowali, że siły opozycyjne nie powinny dokonywać żadnego rozróżnienia między różnymi plemionami Dinka i zabijać wszystkich członków tego ludu.

3. **James Koang CHUOL (alias: a) James Koang Chol Ranley b) James Koang Chol c) Koang Chuol Ranley d) James Koang Chual)**

Stopień: generał dywizji.

Data urodzenia: 1961 r.

Obywatelstwo: Sudan Południowy. Nr paszportu: R00012098, Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: W grudniu 2014 r. mianowany dowódcą specjalnej dywizji Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLAIO). Jego siły brały udział w atakach na ludność cywilną. W lutym 2014 r. siły pod jego dowództwem atakowały obozy ONZ, szpitale, kościoły i szkoły, dopuszczając się powszechnie gwałtów, tortur i niszczenia mienia, z myślą o zidentyfikowaniu cywilów, żołnierzy i policjantów sprzyjających rządowi. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879069>.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sanekcji:

James Koang Chuol (Koang) został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) i d) oraz pkt 8 rezolucji 2206 (2015) jako osoba „bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialna za działania i strategie, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym, zamieszana w takie działania lub strategie lub w nich uczestnicząca”; „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań”; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, która uczestniczyła lub której członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7”.

James Koang Chuol (Koang) stworzył zagrożenie dla pokoju, bezpieczeństwa lub stabilności Sudanu Południowego jako przywódca sił antyrządowych w stanie Unity w Sudanie Południowym, których członkowie rozmyślnie atakowali cywilów, w tym kobiety i dzieci, poprzez zabójstwa i przemoc seksualną, oraz dopuszczali się ataków na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego oraz miejsca, w których ludność cywilna szukała schronienia.

▼ **M2**

Koang ustąpił ze stanowiska dowódcy czwartej dywizji Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) w grudniu 2013 r. Na rozkaz Koanga dezerterzy dokonali egzekucji aż 260 żołnierzy, którzy pozostali w bazie, a następnie rozmyślnie atakowali i zabijali ludność cywilną w stolicy stanu Unity – mieście Bentiu.

W grudniu 2014 r. Koang został mianowany głównodowodzącym specjalnej dywizji Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLAIO). Na swoim nowym stanowisku w styczniu 2015 r. Koang przeprowadził w okręgach Renk i Maban w Górnym Nilu ataki na siły rządowe, które zostały zakwalifikowane jako naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań przez Międzyrządowy Organ ds. Monitorowania i Weryfikacji Rozwoju.

W lutym 2014 r., kiedy Koang przejął dowództwo sił antyrządowych w stanie Unity, siły te atakowały obozy ONZ, szpitale, kościoły i szkoły, dopuszczając się powszechnie gwałtów, tortur i niszczenia mienia, z myślą o zidentyfikowaniu cywilów, żołnierzy i policjantów sprzyjających rządowi. W dniach 14–15 kwietnia 2014 r. po ciężkich walkach siły Koanga zajęły miasto Bentiu i atakowały ludność cywilną. W niepowiązanych ze sobą incydentach w meczecie, w kościele i w opuszczonym magazynie żywności w Bentiu, atakujący dokonali segregacji chroniących się cywilów ze względu na ich pochodzenie etniczne i narodowość, a następnie dokonywali wśród nich ukierunkowanych zabójstw, wskutek których co najmniej 200 osób poniosło śmierć, a 400 zostało rannych. W połowie września 2014 r. Koang miał nakazać swoim siłom rozmyślnie atakowanie cywilów z ludu Dinka podczas ataku w Górnym Nilu.

4. **Santino Deng WOL (alias: a) Santino Deng Wuol b) Santino Deng Kuol)**

Stopień: generał dywizji.

Rola: dowódca trzeciej dywizji SPLA.

Data urodzenia: 9 listopada 1962 r.

Miejsce urodzenia: Aweil, Sudan/Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: Prowadził i koordynował działania wojskowe przeciwko siłom opozycyjnym i przeprowadzał konfrontacyjne ruchy oddziałów z naruszeniem porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań. W maju 2015 r. siły pod jego dowództwem dopuszczały się zabójstw dzieci, kobiet i starców, paliły mienie i kradły zwierzęta gospodarskie, przemieszczając się przez stan Unity w kierunku pola naftowego Thorjath. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879071>.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Santino Deng Wol został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a), lit. d) i pkt 8 rezolucji 2206 (2015) z uwagi na „działania i strategie, które mają na celu lub powodują eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, utrudnianie pojednania lub rozmów albo procesów pokojowych, również naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań”; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, która uczestniczyła lub której członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7”.

▼ **M2**

Santino Deng Wol jest generałem dywizji w Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) oraz dowódcą trzeciej dywizji SPLA, południowosudańskiej jednostki wojskowej uczestniczącej w działaniach, które spowodowały wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowych, w tym w naruszeniach porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań ze stycznia 2014 r. oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym z 9 maja 2014 r., będącego powtórzeniem zobowiązań podjętych w porozumieniu o zaprzestaniu wrogich działań.

Deng Wol prowadził i koordynował działania wojskowe przeciwko siłom opozycyjnym i przeprowadzał konfrontacyjne ruchy oddziałów z naruszeniem porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań.

Wkrótce po tym, jak poprzez negocjatorów obydwie strony zobowiązały się do zaprzestania wrogich działań, Deng Wol przygotował swoje siły do dalszego marszu na miasto Leer w stanie Unity. Okrzyły one następnie i ostrzelały rebeliantów pod Leer.

W połowie kwietnia 2014 r. siły Denga Wola miały przygotowywać się do odbicia miasta Bentiu będącego w rękach sił antyrządowych. Później w tym samym miesiącu siły Denga Wola zajęły miasto Mayom w następstwie zaciętych walk, w których zabito ponad 300 członków sił opozycyjnych. Następnie na początku maja 2014 r. siły Denga Wola zajęły miasto Tor Abyad, zabijając przy tym członków sił opozycyjnych. Niedługo potem siły SPLA, w tym siły Denga Wola, zaatakowały i ponownie zajęły miasto Wang Kai w stanie Unity. Deng Wol dał swoim żołnierzom pozwolenie na zabijanie wszystkich osób posiadających broń lub ukrywających się w domu oraz nakazał im palić wszystkie domy, w których przebywają zwolennicy opozycji.

Trzecia dywizja SPLA Denga Wola w kwietniu i maju 2015 r. brała udział w ofensywie w stanie Unity, podczas której SPLA prowadziła skoordynowany atak w celu zajęcia bastionów opozycji w okręgach Mayom, Guit, Koch, Mayendit i Leer. W maju 2015 r. jego siły dopuszczały się zabójstw dzieci, kobiet i starców, paliły mienie i kradły zwierzęta gospodarskie, przemierzając się przez stan Unity w kierunku pola naftowego Thorjath. Ponadto na początku tego miesiąca Deng Wol miał naciskać na egzekucję schwytanych żołnierzy opozycji.

5. Marial Chanuong Yol MANGOK (alias: a) Marial Chinuong b) Marial Chan c) Marial Chanoung Yol d) Marial Chinoum

Rola: a) generał dywizji w SPLA b) dowódca, jednostka Gwardii Prezydenckiej.

Data urodzenia: 1 stycznia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Yirol, stan Lakes.

Obywatelstwo: Sudan Południowy. Nr paszportu: R00005943, Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: Jego Gwardia Prezydencka kierowała rzezią cywili z ludu Nuer w Dżubie i w jej okolicach – wielu z nich zakopano w masowych grobach. W jednym z takich grobów mają się znajdować zwłoki 200–300 cywilów. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/72684667>.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sanckji:

Marial Chanuong Yol Mangok został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a), c), d) i pkt 8 rezolucji 2206 (2015) z uwagi na „działania i strategie, które mają na celu lub powodują eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, utrudnianie pojednania lub rozmów albo procesów pokojowych, również naruszenia porozumienia o zaprzestaniu

▼ **M2**

wrogich działań”; „planowanie i popełnianie działań naruszających obowiązujące międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne albo aktów stanowiące naruszenia praw człowieka, bądź kierowanie takimi działaniami lub aktami”; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, która uczestniczyła lub której członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7”.

Mangok jest dowódcą Gwardii Prezydenckiej rządu Sudanu Południowego, która prowadziła działania w Dżubie po walkach, które rozpoczęły się 15 grudnia 2013 r. Wykonał on rozkazy rozbrojenia żołnierzy z ludu Nuer, a następnie nakazał użycie czołgów do ataków na polityków w Dżubie – w atakach śmierć poniosło dwudziestu dwóch nieuzbrojonych ochroniarzy przywódcy opozycji Riek Machar i siedmiu ochroniarzy byłego ministra spraw wewnętrznych Giera Chuanga Aluonga.

W trakcie początkowych działań w Dżubie, według licznych i wiarygodnych doniesień, Gwardia Prezydencka Mangkoka dokonała rzezi cywilów z ludu Nuer w Dżubie i w jej okolicach – wielu spośród nich zakopano w masowych grobach. W jednym z takich grobów mają się znajdować zwłoki 200–300 cywilów.

6. Peter GADET (alias: a) Peter Gattet Yaka b) Peter Gadet Yak c) Peter Gadet Yaak d) Peter Gattet Yaak e) Peter Gattet f) Peter Gatdeet Yaka

Stopień: a) generał b) generał dywizji.

Data urodzenia: Między 1957 a 1959 r.

Miejsce urodzenia: a) okręg Mayom stan Unity, b) Mayan, stan Unity.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 1 lipca 2015 r.

Inne informacje: Mianowany zastępcą Szefa Sztabu SPLA-IO ds. Operacji w dniu 21 grudnia 2014 r. Siły pod jego dowództwem rozmyślnie atakowały cywilów, w tym kobiety, podczas ofensywy na miasto Bentiu w kwietniu 2014 r., dopuszczając się również ukierunkowanych zabójstw ze względu na pochodzenie etniczne. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5879076>.

Peter Gadet został umieszczony w wykazie 1 lipca 2015 r. na podstawie pkt 7 lit. a), lit. d) i pkt 8 rezolucji 2206 (2015) za uwagi na „działania i strategię, które mają na celu lub powodują eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, utrudnianie pojednania lub rozmów albo procesów pokojowych, również naruszenia porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań”; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez zachowanie, które stanowiłoby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; a także jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7”.

▼ **M2****Dodatkowe informacje**

Peter Gadet jest dowódcą sił Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA-IO), które brały udział w działaniach prowadzących do wydłużenia konfliktu w Sudanie Południowym, w tym naruszeniach porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań ze stycznia 2014 r.

Pod koniec marca 2014 r. siły pod dowództwem Gadeta zaatakowały i odbiły miasto Kaka w Górnym Nilu z rąk Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA). Gadet została następnie przeniesiony ze stanu Jonglei do miasta Bentiu, gdzie został mianowany dowódcą sił wojskowych stanu Unity, a jego zadaniem było wsparcie sił antyrządowych w mobilizacji ludności składającej się w większości z ludu Bol Nuer. Następnie Gadet poprowadził ataki SPLA-IO w stanie Unity. Jego siły odpowiadają za zniszczenie niedokończonych rafinerii ropy naftowej w stanie Unity, budowanej przez rosyjską firmę. Siły Gadeta objęły też kontrolę nad obszarami Tor Abyad i Kilo 30 w rejonie pól naftowych w stanie Unity.

Od połowy kwietnia 2014 r. 50 000 żołnierzy sił antyrządowych otoczyło miasto Malakal, przygotowując się do ataku na miasto Bentiu. 15 kwietnia 2014 r. siły Gadeta zaatakowały miasto Bentiu i przejęły nad nim kontrolę, a następnie ją utraciły. Siły pod jego dowództwem rozmyślnie atakowały cywilów, w tym kobiety, podczas ofensywy na miasto Bentiu w kwietniu 2014 r., dopuszczając się również ukierunkowanych zabójstw ze względu na pochodzenie etniczne.

W czerwcu 2014 r. Peter Gadet wydał dowódcom SPLA-IO polecenie rekrutowania młodzieży we wszystkich okręgach zajętych przez rebeliantów.

W dniach 25–29 października 2014 r. siły pod jego dowództwem otoczyły i zaatakowały miasta Bentiu i Rubkona, na krótko zajmując Bentiu 29 października, a następnie wycofując się.

W dniu 21 grudnia 2014 r. Gadet został mianowany Zastępcą Szefa Sztabu SPLA-IO ds. operacji. Po tym mianowaniu siły SPLA-IO były wymieniane w sprawozdaniach mechanizmu monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD w związku z licznymi naruszeniami porozumienia o zaprzestaniu wrogich działań w stanach Unity, Górny Nil i Jonglei.

▼ **M4****7. Malek REUBEN RIAK RENGU (alias: a) Malek Ruben)**

Stopień: generał broni.

Rola: a) zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki, b) zastępca szefa sztabu obrony i inspektor generalny wojsk.

Data urodzenia: 1 stycznia 1960 r.

Miejsce urodzenia: Yei, Sudan Południowy.

Obywatelstwo: Sudan Południowy.

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako zastępca szefa sztabu generalnego ds. logistyki Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA) Riak był jednym z wysokich rangą urzędników rządu Sudanu Południowego, którzy zaplanowali i nadzorowali ofensywę w stanie Unity w 2015 r. skutkującą ogromnymi zniszczeniami i wysiedleniem znacznej liczby ludności.

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sanckji:

Malek Ruben Riak został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji nr 2418 (2018), za „działania lub strategie, które zagrażają

▼ **M4**

pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności w Sudanie Południowym”, „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym” oraz jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7”, a także na podstawie pkt 14 lit. e) tej rezolucji – za „planowanie lub dokonywanie aktów obejmujących przemoc seksualną i uwarunkowaną płcią w Sudanie Południowym bądź kierowanie takimi działaniami”.

Zgodnie ze sprawozdaniem panelu ekspertów ds. Sudanu Południowego ze stycznia 2016 r. (pismo S/2016/70) Riak był jednym z wysokich rangą funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa, którzy zaplanowali ofensywę w stanie Unity przeciwko Opozycyjnemu Ludowemu Ruchowi Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO), rozpoczętą w styczniu 2015 r., a następnie nadzorowali jej prowadzenie w okresie od końca kwietnia 2015 r. Na początku 2015 r. rząd Sudanu Południowego rozpoczął uzbrajanie młodzieżówki Bul Nuer, aby ułatwić jej udział w tej ofensywie. Większość członków tej młodzieżówki miała już dostęp do karabinów automatycznych typu AK, lecz amunicja miała kluczowe znaczenie dla utrzymania jej działalności. Panel ekspertów ds. Sudanu Południowego przedstawił dowody – w tym zeznania ze źródeł wojskowych – na to, że amunicja była dostarczana młodzieżówkom przez sztab SPLA specjalnie do celów ofensywy. Riak był w tym czasie zastępcą szefa sztabu SPLA ds. logistyki. Skutkiem ofensywy były: systematyczne niszczenie wiosek i infrastruktury, przymusowe wysiedlenia lokalnej ludności, masowe zabójstwa i tortury ludności cywilnej, powszechne stosowanie przemocy seksualnej, w tym wobec osób starszych i dzieci, porywanie i werbowanie dzieci jako żołnierzy, a także przesiedlenie znacznej liczby ludności. W następstwie zniszczenia w dużej mierze południowej i środkowej części stanu, opublikowane zostały liczne sprawozdania mediów i organizacji humanitarnych, a także misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS) ukazujące skalę naruszeń.

▼ **M6**

8. **Paul MALONG AWAN ANEI (alias: a) Paul Malong Awan Anei, b) Paul Malong, c) Bol Malong)**

»Tytuł: generał

Rola: a) były szef sztabu Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), b) były gubernator stanu Północny Bahr al-Ghazal.

Data urodzenia: a) 1962 r., b) 4 grudnia 1960 r., c) 12 kwietnia 1960 r. d) 1 stycznia 1962 r.

Miejsce urodzenia: a) Malualkon, Sudan Południowy, b) Kotido, Uganda.

Obywatelstwo: a) Sudan Południowy, b) Uganda.

Nr paszportu: a) nr S00004370, Sudan Południowy, b) nr D00001369, Sudan Południowy, c) nr 003606, Sudan, d) nr 00606, Sudan, e) nr B002606, Sudan, f) numer DA025963, Uganda.

Data umieszczenia w wykazie przez ONZ: 13 lipca 2018 r.

Inne informacje: Jako szef sztabu generalnego Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLA), Malong spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Rozkazał, aby oddziały SPLA nie dopuszczały do transportu pomocy humanitarnej. Pod dowództwem Malonga siły SPLA dopuszczały się ataków na cywilów, szkoły i szpitale; zmuszały cywilów do opuszczenia miejsca zamieszkania; organizowały wymuszone zaginięcia; arbitralnie zatrzymywały cywilów, a także dopuszczały się tortur i gwałtów. Malong zmobilizował bojówki plemienne Mathiang Anyoor Dinka wykorzystujące dzieci-żołnierzy. Pod jego dowództwem SPLA ograniczała dostęp UNMISS, wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) oraz mechanizmu monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM) do miejsc naruszeń na potrzeby prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich dokumentowania.

▼ **M6****Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie, dostarczonego przez Komitet Sankcji:**

Paul Malong Awan został umieszczony w wykazie w dniu 13 lipca 2018 r. na podstawie pkt 6, pkt 7 lit. a), b), c), d) i f) oraz pkt 8 rezolucji nr 2206 (2015), co potwierdzono w rezolucji 2418 (2018), za: „działania lub strategie, których celem lub skutkiem jest eskalacja lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym, lub utrudnianie pojednania, rozmów pokojowych lub procesu pokojowego, w tym naruszenia porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych”; „działania lub strategie zagrażające porozumieniom tymczasowym lub zakłócające proces przemian politycznych w Sudanie Południowym”; „rozmyślne ataki na ludność cywilną, w tym kobiety i dzieci, poprzez dokonywanie aktów przemocy (w tym zabójstw, okaleczeń, tortur, gwałtów lub innych form przemocy seksualnej), uprowadzenia, wymuszone zaginięcia, przymusowe wysiedlenia lub ataki na szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego lub miejsca, w których ludność cywilna szuka schronienia, lub poprzez czyny, które stanowiłyby poważne naruszenie lub pogwałcenie praw człowieka albo pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego”; „planowanie lub popełnianie w Sudanie Południowym czynów łamiących mającego zastosowanie międzynarodowego prawa praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego, lub czynów, które stanowią naruszenie praw człowieka, bądź kierowanie tymi czynami”; „wykorzystywanie lub werbowanie dzieci przez ugrupowania zbrojne lub siły zbrojne w kontekście konfliktu zbrojnego w Sudanie Południowym”; „utrudnianie działań międzynarodowym misjom pokojowym, dyplomatycznym lub humanitarnym w Sudanie Południowym, w tym mechanizmowi monitorowania i weryfikacji pod auspicjami IGAD, lub utrudnianie świadczenia i dystrybucji pomocy humanitarnej lub dostępu do niej”; oraz jako przywódca „jednostki, w tym dowolnego ugrupowania rządu Sudanu Południowego lub opozycji, grupy partyzanckiej lub innej, które uczestniczyły lub których członkowie uczestniczyli w jakichkolwiek działaniach opisanych w pkt 6 i 7”.

Od dnia 23 kwietnia 2014 r. do maja 2017 r. Malong był szefem sztabu generalnego SPLA. W swej poprzedniej roli, jako szef sztabu generalnego, spowodował eskalację lub wydłużenie konfliktu w Sudanie Południowym poprzez naruszanie postanowień porozumienia o zaprzestaniu działań wojennych oraz porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z 2015 r. Według doniesień od początku sierpnia 2016 r. Malong kierował działaniami, które miały doprowadzić do zamordowania przywódcy opozycji Rieka Machara. Malong, działając świadomie wbrew zaleceniom prezydenta Salva Kiira, rozkazał w dniu 10 lipca 2016 r. atak z użyciem czołgu, śmigłowca bojowego i piechoty na posiadłość Machara i bazę Opozycyjnej Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (SPLM-IO) „Jebel”. Melong osobiście nadzorował z kwatery głównej SPLA działania służące ujęciu Machara. Od początku sierpnia 2016 r. Malong dążył do natychmiastowego przeprowadzenia przez SPLA ataku na domniemane miejsce pobytu Machara i poinformował dowódców SPLA, że Machar nie może przeżyć ataku. Ponadto według informacji z początku 2016 r. Malong rozkazał oddziałom SPLA nie dopuszczać do transportu pomocy humanitarnej przez rzekę Nil, gdzie dziesiątki tysięcy cywili cierpiało z głodu, twierdząc, że pomoc żywnościowa zamiast do cywilów trafi do grup partyzanckich. Na skutek rozkazów Malonga dostawy żywności przez rzekę Nil były zablokowane przez co najmniej dwa tygodnie.

W trakcie swojej kadencji szefa sztabu generalnego SPLA Malong był odpowiedzialny za poważne naruszenia, w tym ataki na ludność cywilną, przymusowe wysiedlenia, wymuszone zaginięcia, arbitralne zatrzymania, tortury i gwałty, których to czynów dopuszczały się siły SPLA i siły z nią sprzymierzone. Pod dowództwem Malonga SPLA prowadziła ataki na ludność cywilną i celowo mordowała nieuzbrojonych i uciekających cywilów. Tylko w okolicach Yei ONZ udokumentowała 114 przypadków mordów dokonanych przez SPLA i siły sprzymierzone na cywilach między lipcem

▼ M6

2016 r. a styczniem 2017 r. SPLA celowo dopuszczała się ataków na szkoły i szpitale. Według doniesień w kwietniu 2017 r. Malong rozkazał SPLA usunąć całą ludność, w tym cywilów, z obszaru wokół Wau. Twierdzi się, że Malong nie zniechęcał SPLA do mordowania cywilów, a osoby podejrzewane o ukrywanie rebeliantów były uważane za uprawniony cel ataków.

Jak wynika ze sprawozdania z dnia 15 października 2014 r. sporządzonego przez powołaną przez Unię Afrykańską komisję śledczą ds. Sudanu Południowego Malong był odpowiedzialny za masową mobilizację bojówek plemiennych Mathiang Anyoor Dinka, a bojówki te, jak wynika z dowodów zgromadzonych przez mechanizm monitorowania zawieszenia broni i ustaleń przejściowych dotyczących bezpieczeństwa (CTSAMM), wykorzystywały dzieci-żołnierzy.

W czasie gdy Malong dowodził SPLA, siły rządowe systematycznie ograniczały dostęp misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS), wspólnej komisji monitorującej i oceniającej (JMEC) i CTSAMM, gdy te próbowały prowadzić dochodzenia i dokumentować naruszenia. Na przykład w dniu 5 kwietnia 2017 r. wspólny patrol ONZ i CTSAMM próbował dotrzeć do Pajok, lecz został zawrócony przez żołnierzy SPLA.

▼ M1**B. PODMIOTY**

▼ B

ZALĄCZNIK II

WYKAZ OSÓB I PODMIOTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1 LIT. b) I W ART. 6 UST. 1 LIT. b)

▼ M7

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia
1.	Michael MAKUEI LUETH	Data urodzenia: 1947 Miejsce urodzenia: Bor, Sudan (obecnie Sudan Południowy); Płeć: mężczyzna	<p>Od 2013 r. Michael Makuei Lueth piastuje stanowisko ministra informacji oraz radiofonii i telewizji; nadal zajmuje to stanowisko w tymczasowym rządzie jedności narodowej. Był on także rzecznikiem delegacji rządu na rozmowy pokojowe w ramach Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju w latach 2014–2015 oraz 2016–2018.</p> <p>Makuei utrudniał proces polityczny w Sudanie Południowym, zwłaszcza spowalniając – poprzez wygłaszanie podburzających oświadczeń publicznych – realizację Porozumienia w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (ARCSS) z sierpnia 2015 r. (zastąpionego we wrześniu 2018 r. Odnowionym porozumieniem w sprawie rozwiązania konfliktu w Sudanie Południowym (R-ARCSS)); utrudnianie prac wspólnej komisji monitorowania i oceny R-ARCSS (JMEC – której nazwę zmieniono na „zrekonstruowaną JMEC” na podstawie R-ARCSS) oraz utrudnianie utworzenia na mocy ARCSS instytucji sprawiedliwości okresu przejściowego, które także przewidziano w R-ARCSS. Utrudniał także działania regionalnych sił ochrony ONZ.</p> <p>Makuei jest także odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka, w tym ograniczanie wolności wypowiedzi.</p>	3.2.2018